

Dúfat' znamená obrátiť sa

(spracované podľa katechézy Pápeža Františka z 1. februára 2025)

Jubileum je novým začiatkom pre ľudí aj pre Zem; je časom, v ktorom sa všetko znovu prehodnocuje podľa Božieho sna. Slovo „obrátene“ poukazuje na *zmenu smeru*. Vďaka tomu možno všetko vidieť z inej perspektívy a tak aj naše kroky vedú k novým cieľom. Takto sa rodí nádej, ktorá nezahanbuje. Písmo o tomto rozpráva mnohými spôsobmi. Ak sa stretávame s osobami, ktoré dokázali niečo zmeniť a akosi vstúpili do Božích snov, naša skúsenosť viery sa posilňuje. Naozaj, aj ak je vo svete mnoho zla, môžeme rozoznať Toho, ktorý je iný: jeho veľkosť, ktorá sa často stretáva s našou malosťou, nás uchvacuje.

V tomto celkom osobitne vystupuje v evanjeliách do popredia postava Márie Magdalény. Ježiš ju uzdravil milosrdenstvom a ju to zmenilo. Pretože milosrdenstvo mení; milosrdenstvo mení srdce. Máriu Magdalénu milosrdenstvo vnieslo do Božích snov a dalo jej putovaniu nové ciele.

Jánovo evanjelium hovorí o jej stretnutí so vzkrieseným Kristom spôsobom, ktorý nás pozýva zamyslieť sa. Viac krát sa opakuje, že Mária *sa obrátila*. Evanjelista slová vyberá veľmi pozorne. Najprv Mária v slzách pozerá do hrobu a potom sa obráti: Zmŕtvychvstalý nie je na strane smrti, ale na strane života. Keď potom počuje svoje meno, evanjelium znovu hovorí, že Mária sa obrátila. Takto rastie jej nádej: vidí síce hrob, ale inak ako predtým. Môže si utrieť slzy, lebo počula svoje meno: len jej Majster ho tak vyslovuje. Keď vo svojom srdci vnímame pôsobenie Ducha Svätého a počujeme, že nás Pán volá po mene, vieme rozoznať hlas Majstra?

Máriu Magdalénu Tradícia nazýva „apoštolkou apoštolov“; preto sa od nej môžeme učiť nádeji. Do nového sveta sa vstupuje *obrátene sa viac, ako len raz*. Naše putovanie je neustále pozvanie na zmenu perspektívy. Za podmienky, že si nenárokujeme, že vieme všetko, nás Zmŕtvychvstalý nás vedie krok po kroku do jeho sveta.

Pýtajme sa sami seba: viem sa *obrátiť*, aby som sa na veci pozeral inak, iným pohľadom? Túžim po obrátení?

Príliš isté, pyšné „ja“ nám bráni spoznať Vzkrieseného Ježiša: naozaj, aj dnes je jeho tvár tou, ktorú majú obyčajní ľudia, ku ktorým sa obraciame chrbtom. No ak sa pozrieme to temnoty minulosti, do prázdneho hrobu, naučíme sa od Márie Magdalény obrátiť sa k životu. Tam nás čaká náš Majster. Tam je vyslovené naše meno. Pretože v skutočnom živote je pre nás vždy miesto. Je tam miesto pre každého z nás. Nikto si na naše miesto nemôže sadnúť, pretože je pre nás pripravené od večnosti. To miesto je pre mňa; ak tam nepôjdem, zostane prázdne...

Preto každý z nás môže povedať: mám v tomto živote miesto, mám poslanie! Zamyslime sa: aké je moje miesto? Aké mám od Pána poslanie? Nech nám vedomie poslanca pomôže postaviť sa k životu odvážne.